

Zadeva C-510/08

Vera Mattner

proti

Finanzamt Velbert

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf)

„Prosti pretok kapitala – Člena 56 ES in 58 ES – Davek na darila –
Zemljišče, na katerem stoji stavba – Pravica do odbitka od davčne osnove –
Različno obravnavanje rezidentov in nerezidentov“

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. aprila 2010 I - 3556

Povzetek sodbe

*Prosti pretok kapitala – Omejitve – Davek na darila
(člena 56 ES in 58 ES)*

I - 3553

Določbe člena 56 ES v povezavi s členom 58 ES je treba razlagati tako, da nasprotujejo predpisom države članice, ki za izračun davka na darila določajo, da če sta ob podaritvi darovalec in obdarjenec rezidenta druge države članice, je odbitek od davčne osnove v primeru podaritve nepremičnine, ki leži na ozemlju te države, nižji od odbitka, ki bi bil uporabljen, če bi bil vsaj eden od njiju istega dne rezident prve države članice.

darovalca rezidenta, in obdarjenca rezidente, ki so to isto premoženje prejeli od darovalca nerezidenta, na drugi strani, z njo ni mogoče – ne da bi bile kršene zahteve prava Unije – teh obdarjencev v okviru iste obdavčitve obravnavati različno pri uporabi odbitka od davčne osnove za to nepremičnino. Med tema kategorijama oseb namreč ni nobenih objektivnih razlik glede podrobnih pravil in pogojev te obdavčitve, ki bi lahko upravičevali različno obravnavanje.

Ker namreč navedena nacionalna ureditev določa odvisnost odbitka od davčne osnove za zadevno nepremičnino od kraja bivanja darovalca in obdarjenca ob podaritvi, je večje davčno breme za darila med nerezidenti omejitve prostega pretoka kapitala.

To različno obravnavanje ne more biti upravičeno s tem, da se nanaša na dva položaja, ki sta objektivno različna. Kadar nacionalna ureditev pri izračunu davka na nepremičnino, ki je bila pridobljena z darilom in leži v zadevni državi članici, postavlja na isto raven obdarjenca nerezidente, ki so prejeli to premoženje od darovalca nerezidenta, na eni strani ter obdarjenca nerezidente ali rezidente, ki so tako premoženje prejeli od

Poleg tega država članica, v kateri leži nepremičnina, ki je predmet darila, ne more upravičiti omejitve prostega pretoka kapitala, ki izhaja iz njene ureditve, s sklicevanjem na možnost, ki ni odvisna od njene volje, in sicer da lahko druga država članica – na primer tista, v kateri sta darovalec in obdarjenec ob podaritvi prebivala – obdarjencu prizna podoben odbitek, s katerim bi se lahko delno ali popolnoma odpravila škoda, nastala obdarjencu, ker se v prvi državi članici pri izračunu davka na darila uporablja nižji odbitek. To velja še toliko bolj, če država članica, v kateri sta darovalec in obdarjenec rezidenta, uporablja davčni odbitek, ki je nižji od tistega, ki ga dodeli država članica, na ozemlju katere leži nepremičnina, ki je predmet darila, oziroma če določi vrednost tega premoženja višje od vrednosti, ki jo je določila zadnjena-vedena država.

Poleg tega nevarnost, da bi se s sočasnimi obdarovanjem ali prenosom celotnega premoženja ene osebe z zaporednimi in časovno razporejenimi darili obšle davčne določbe o dediščinah, ne more upravičiti omejitve odbitka, ki se uporabi za davčno osnovo, kadar je ta nevarnost zgolj hipotetična. Glede možnosti naknadnih daril pa – čeprav ima država članica, na ozemlju katere leži nepremičnina, ki je predmet darila, pravico zagotoviti, da se davčni predpisi o dediščini ne bodo obšli z razdrobljenimi darili med istimi osebami – nevarnost izogibanja predpisom glede daril med osebama, ki nista rezidentki v tej državi članici, obstaja tudi glede daril, ki vključujejo rezidenta. Ker nacionalna zakonodaja, da bi preprečila tako razdrobitev daril, glede daril, ki vključujejo rezidenta, ne določa uporabe nižjega davčnega odbitka, ampak določa kvečjemu, da se celotni davčni odbitek, določen za taka darila, uporabi le enkrat za davčno osnovo, ki izhaja iz seštevka zadevnih daril, se uporaba nižjega odbitka, kadar gre za darilo med osebama, ki nista

rezidentki, ne more šteti za ukrep, primeren za doseg cilja preprečitve takega izogibanja.

Zadevna ureditev ne more biti upravičena niti s potrebo po ohranitvi doslednosti nacionalnega davčnega sistema, ker davčna ugodnost, ki v državi članici, na katere ozemlju leži nepremičnina, ki je predmet darila, izhaja iz uporabe najvišjega davčnega odbitka od davčne osnove, kadar to darilo vključuje vsaj enega rezidenta te države, ni izravnana z nobeno določeno davčno dajatvijo v okviru davka na darila.

(Glej točke 28, 35, 38, 42, 44, 46, od 48 do 51 in od 54 do 56 ter izrek.)